

Sygn. akt SD 123/15

ORZECZENIE

**SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Dnia 7 września 2016 roku

Śląski Oddział Zamiejscowy
Sądu Dyscyplinarnego
w Katowicach
w następującym składzie:

Przewodnicząca - doradca podatkowy	Zbigniew Błaszczyk
Sędzia - doradca podatkowy	Wiesław Dobrowolski
Sędzia - doradca podatkowy	Zbigniew Szmyt

Protokolant   Hanna Rusecka-Wojtacha

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2016 roku
sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych

- o ukaranie doradcy podatkowego Pani ..... nr wpisu ....., obwinionej o czyn, określony w art. 64 ust.1 pkt.1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213 oraz z 2014 r. poz. 768 ze zm.) - nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 ust. 1 ww. ustawy w powiązaniu z art. 13 ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych - nie wydanie dokumentacji klienta na jego żądanie

postanawia uznać obwinioną za winną zarzucanego jej czynu i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy orzeka karę upomnienia.

Przewodniczący
Zbigniew Błaszczyk

Sędzia
Wiesław Dobrowolski

Sędzia
Zbigniew Szmyt

.....

.....

.....

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 grudnia 2015 roku do Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych wpłynął wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie doradcy podatkowego Pani ..... (nr wpisu na listę doradców podatkowych .....), karą nagany z powodu nienależytego wykonywania przez obwinioną obowiązków zawodowych doradcy, określonych w art. 64 ust.1 pkt.1 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym, tj. o naruszenie art. 36 ust. 1 ustawy w powiązaniu z art. 13 ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych - nie wydanie dokumentacji klienta na jego żądanie.

Sąd w trakcie przewodu sądowego oraz z zebranej dokumentacji w sprawie ustalił następujące fakty:

Doradca podatkowy w trakcie postępowania wyjaśniającego złożyła wyjaśnienia w dniu 15 września 2015r. w sprawie ze skargi ....., Prezes Zarządu spółki ..... z dnia 10 grudnia 2014r. (data wpływu 16 grudnia 2014r.) i wyjaśnił, iż nie wydał całości dokumentacji w obowiązujących terminach, tj. 31 października 2014r. (termin wynikający z zapisu § 10 ust. 2 umowy z dn. 02 grudnia 2013r. pomiędzy Panią ..... a Panią ..... Prezes spółki ..... na usługi księgowo oraz świadczenie usług doradztwa podatkowego) oraz 25 listopada 2014r. (termin wyznaczony przez spółkę pismem z dnia 28 października 2014r.). Doradca ostatecznie wydał dokumentację klienta 27 stycznia 2015r. oraz 29 stycznia 2015r. w toku prowadzonego już postępowania wyjaśniającego przez Komisariat Policji IV w ..... pod nadzorem Prokuratury Rejonowej ..... Przynajmniej etapowego wydawania dokumentacji był nadmiar prac bieżących oraz uszkodzenie programu FK i konieczność weryfikacji dokumentów źródłowych z zapisami w księgach. Doradca zeznała ponadto, iż z Panią ..... oraz jej rodziną łączyły ją bliskie relacje, co wpłynęło negatywnie na kondycję zdrowotną obwinionej. Doradca złożył wniosek z dnia 25 listopada 2015r. o dobrowolne poddanie się karze upomnienia, jednak Rzecznik Dyscyplinarny KIDP w oparciu o zebrane materiały w sprawie nie wyraził zgody na łagodniejszy wymiar kary.

Obwiniona, Pani .....wykorzystała prawo do złożenia odpowiedzi na wniosek o ukaranie pismem z dnia 27 lutego 2016r., w którym podtrzymała wyjaśnienia złożone w postępowaniu wyjaśniającym oraz ponownie zwróciła się z wnioskiem o zmianę wymiaru kary. Doradca uzasadniając swój wniosek podkreślił swój dorobek zawodowy, niekaralność oraz już poniesione koszty osobiste związane z zaistniałą sytuacją. Na rozprawę Obwiniona stawiała się prawidłowo zawiadomiona i przyznała się do winy.

W takich okolicznościach faktycznych tut. Sąd zważył, co następuje. Naruszenie przepisów korporacyjnych, którego obwiniona dokonała jest przewinieniem dużej wagi jeżeli przyrównujemy to do istotnych elementów wykonywania doradztwa podatkowego biorąc pod uwagę powagę tego zawodu. W opinii Sądu okoliczności sprawy nie są oczywiste, a dalsze postępowanie wyjaśniające nie przyniesie wyjaśnienia, gdyż mamy do czynienia ze stanowiskiem dwóch osób stojących po dwóch stronach. Zdaniem Sądu zarzut Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP jest uzasadniony, a obwiniona przyznała się do zarzucanego jej czynu wskazując jednakże na okoliczności i przedstawiając dowody pozwalające ograniczyć jej winę, a uprawdopodobniające niedotrzymywanie terminów również przez klienta, co powodowało wydłużenie czasu wydania dokumentacji. Postawa

obwinionej zarówno w trakcie postępowania wyjaśniającego jak i dyscyplinarnego pozwala stwierdzić, iż przyznanie się do winy i okazana skrucha nie jest fasadowa, ale rzeczywista.

Wszelkie dokumenty odnoszące się do sprawy lub rozliczeń zobowiązań publicznoprawnych klienta są własnością klienta, a doradca podatkowy jest jedynie detentorem - dzierżycielem, tj. posiada je w imieniu klientów. Z powyższego jednoznacznie wynika, że właścicielem i dysponentem tych dokumentów jest zawsze i bezwarunkowo klient, iż doradca podatkowy zobowiązany jest niezwłocznie wydać klientowi - na zgłoszone przez niego żądanie - wszystkie otrzymane przez niego dokumenty.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe nienagane zachowanie pani ..... oraz długoletnią praktykę zawodową Sąd orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący
Zbigniew Błaszczyk

.....

Sędzia
Wiesław Dobrowolski

.....

Sędzia
Zbigniew Szmyt

.....

Pouczenie:

Zgodnie z art. 73 Ustawy o doradztwie podatkowym z dn. 5 lipca 1996r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213 oraz z 2014 r. poz. 768 ze zm.) od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu oraz innym uprawnionym podmiotom odwołanie do sądu II instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia, wraz z uzasadnieniem.